

วันสมโภชพระเยซูเจ้าเสด็จสู่สวรรค์ ปี A

(วันที่ 24 พฤษภาคม ค.ศ. 2020)

พี่น้องที่รัก วันนี้พระศาสนจักรทำการสมโภชพระเยซูเจ้าเสด็จสู่สวรรค์ การเสด็จสู่สวรรค์ของพระองค์เป็นส่วนหนึ่งของพระธรรมล้ำลึกปัสกาซึ่งประกอบด้วยพระทรมาน การสิ้นพระชนม์ การกลับคืนพระชนมชีพ การเสด็จสู่สวรรค์ และการส่งพระจิตเจ้าลงมา การกลับคืนพระชนมชีพของพระองค์ทำให้เราเห็นว่าพระเยซูเจ้าผู้ทรงถูกตรึงบนไม้กางเขนยังทรงมีพระชนม์อยู่ ส่วนการเสด็จสู่สวรรค์ของพระองค์บอกเราว่าพระเยซูเจ้าผู้ทรงมีพระชนม์อยู่ได้เข้าสู่พระสิริรุ่งโรจน์ร่วมกับพระบิดาเจ้าสวรรค์แล้ว บทอ่านทั้งสามบทที่เราเพิ่งได้รับฟังพยายามอธิบายความจริงนี้ในมุมมองที่แตกต่างกัน

ในบทอ่านที่สองซึ่งเป็นจดหมายถึงชาวเอเฟซัส นักบุญเปาโลพูดถึงพระอานุภาพและพลังกำลังยิ่งใหญ่ของพระเจ้าที่แสดงออกมาให้เราเห็นในพระเยซูเจ้า ผู้ทรงเป็นพระคริสตเจ้า ด้วยการบันดาลให้กลับคืนพระชนมชีพจากบรรดาผู้ตายและประทับเบื้องขวาของพระองค์ในสวรรค์ เหนือเทพนิกรทั้งหลายและนามทั้งปวงที่อาจเรียกขานได้ทั้งในภพนี้และภพหน้า (เทียบ อฟ 1:19-21) นี่คือความหมายพื้นฐานของการเสด็จสู่สวรรค์ของพระเยซูเจ้า กษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ ผู้ทรงปกครองสิ่งสร้างทั้งหมดพร้อมด้วยพระสิริรุ่งโรจน์ของพระองค์

ถ้าเราย้อนกลับไปดูบทอ่านที่หนึ่งซึ่งมาจากหนังสือกิจการอัครสาวก เราจะพบเรื่องเล่าเกี่ยวกับการเสด็จสู่สวรรค์ของพระเยซูเจ้า นักบุญลูกาผู้เขียนหนังสือเล่มนี้บอกเราว่า หลังจากพระเยซูเจ้าทรงกลับคืนพระชนมชีพแล้ว พระองค์ประทับอยู่ที่ท่ามกลางบรรดาศิษย์ของพระองค์ 40 วัน และสอนพวกเขาเกี่ยวกับพระอาณาจักรของพระเจ้า ตอนแรกพวกเขาเข้าใจผิดคิดว่าพระองค์จะทรงสถาปนาอาณาจักรอิสราเอลขึ้นมาใหม่อีกครั้งหนึ่ง แต่เมื่อพวกเขาเข้าใจพันธกิจที่แท้จริงของพระองค์แล้ว พวกเขาได้กลายเป็นผู้สานต่อพันธกิจแห่งการสถาปนาพระอาณาจักรของพระเจ้าบนโลกนี้ต่อจากพระองค์ จากนั้นพระองค์จึงเสด็จขึ้นสวรรค์ต่อหน้าพวกเขา โดยมีเมฆบังพระองค์จากสายตาของพวกเขา ขณะที่พวกเขา กำลังจ้องมองท้องฟ้าตรงที่พระองค์ทรงจากไป ทูตสวรรค์ของพระเจ้าได้พูดกับพวกเขาว่า “ **ชาวกาลิลีเอ๋ย ท่านทั้งหลาย ยืนแนงมองท้องฟ้าอยู่ทำไม?**” (กจ 1:11) การจากไปของพระเยซูเจ้าเป็นจุดเริ่มต้นของยุคพระศาสนจักร ซึ่งเป็นยุคแห่งการไม่อยู่ของพระเยซูเจ้าในฐานะมนุษย์ที่สามารถมองเห็นได้จนกระทั่งพระองค์จะเสด็จกลับมาอีกครั้งหนึ่งในวาระสุดท้าย และในระหว่างที่พระองค์ไม่อยู่กับพวกเขา พวกเขาต้องไม่จมปลักอยู่กับความพยายามที่จะเข้าใจพระธรรมล้ำลึกเกี่ยวกับโลกของพระเจ้าที่ไม่อาจเข้าใจได้ ไม่ใฝ่ฝันถึงการเสด็จมาในระยะเวลาอันใกล้ของพระองค์ ยุคแห่งการไม่อยู่ของพระองค์ไม่ใช่เป็นยุคที่ว่างเปล่าสำหรับบรรดาศิษย์ เพราะขณะที่กำลังรอคอยการเสด็จกลับมาอีกครั้งหนึ่งของพระอาจารย์ พวกเขามีภารกิจหลายอย่างที่ต้องทำให้สำเร็จไป

ในพระวรสารวันนี้ ก่อนที่จะทรงพูดถึงภารกิจสำคัญที่บรรดาศิษย์ต้องทำ พระเยซูเจ้าทรงบอกพวกเขาว่าพระเจ้าทรงมอบอำนาจอาชญาสิทธิ์ทั้งหมดในสวรรค์และบนแผ่นดินแก่พระองค์ (มธ 28:18) เพราะฉะนั้น พระองค์ทรงมีอำนาจบนแผ่นดินเช่นเดียวกับที่ทรงมีในสวรรค์ เป็นอำนาจที่ไม่มีขอบเขตและได้รับจากพระบิดาเจ้าสวรรค์ จากนั้น พระองค์จึงทรงสั่งพวกเขาให้นำนานาชาติมาเป็นศิษย์ของพระองค์ **“ท่านทั้งหลายจงไปสั่งสอนนานาชาติให้มาเป็นศิษย์ของเรา ทำพิธีล้างบาปให้เขาและพระนามพระบิดา พระบุตร และพระจิต จงสอนให้ปฏิบัติตามคำสั่งทุกข้อที่เราให้แก่ท่าน”** (มธ 28:19-20) พระเยซูเจ้าทรงมอบอำนาจแห่งการสั่งสอนแก่บรรดาศิษย์ของพระองค์ พวกเขาต้องทำสิ่งที่พระองค์ได้ทรงเคยทำเมื่อยังทรงมีพระชนม์อยู่บนโลกนี้ พวกเขาจะมีอำนาจในการทำให้คนบาปคืนดีกับพระเจ้าและกับเพื่อนพี่น้อง มีอำนาจในการตัดสินว่าใครยังไม่พร้อมสำหรับการคืนดีดังกล่าวและใครยังไม่พร้อมที่จะมีส่วนร่วมอย่างสมบูรณ์ในกิจการต่างๆ ของพระศาสนจักร พวกเขาต้องเทศน์สอน รักษา และทำลายกำแพงแห่งการแบ่งแยกทุกชนิดที่เกิดขึ้นในกลุ่มคริสตชน และศีลล้างบาปในพระนามพระบิดา พระบุตร และพระจิต จะเป็นสัญลักษณ์ของการเป็นศิษย์ของพระเยซูเจ้า

สุดท้าย พระองค์ทรงสัญญาว่าจะอยู่เคียงข้างบรรดาศิษย์ตลอดไป แม้ว่ารูปแบบของการประทับอยู่ของพระองค์จะแตกต่างไปจากเดิม **“จงรู้เถิดว่าเราจะอยู่กับท่านทุกวันตลอดไปตราบจนสิ้นพิภพ”** (มธ 28:20) คำสัญญาของพระองค์ชวนเราให้คิดถึงคำพูดของทูตสวรรค์ที่แจ้งให้ท่านบุญโยเซฟทราบในความฝันว่า **“หญิงพรหมจารีจะตั้งครรภ์และจะคลอดบุตรชาย ซึ่งจะได้รับนามว่า ‘อิมมานูเอล’ แปลว่า ‘พระเจ้าสถิตกับเรา’”** (มธ 1:23) และอีกครั้งหนึ่งเมื่อพระองค์ตรัสว่า **“ที่ใดมีสองหรือสามคนชุมนุมกันในนามของเรา เราอยู่ที่นั่นในหมู่พวกเขา”** (มธ 18:20) เมื่อพระเยซูเจ้าเสด็จสู่สวรรค์แล้ว พระองค์จะทรงส่งพระจิตเจ้า **“ผู้ช่วยเหลืออีกองค์หนึ่ง”** ลงมาประทับอยู่ท่ามกลางเราเพื่อคอยแนะนำและช่วยเหลือเรา ผู้ช่วยเหลือพระองค์นี้จะเป็นทุกสิ่งทุกอย่างที่พระเยซูเจ้าทรงเป็นสำหรับเรา ดังนั้น เราไม่มีเหตุผลที่จะต้องหวาดกลัวผู้ใดหรือสิ่งใดอีกต่อไป

พี่น้องที่รัก วันนี้เราฉลองพระสิริรุ่งโรจน์ของพระเยซูเจ้า พระสิริรุ่งโรจน์ที่เราแต่ละคนหวังจะมีส่วนร่วมด้วย และในเวลาเดียวกันเรายังฉลองการประทับอยู่ตลอดไปท่ามกลางเราของพระเยซูเจ้าผู้ทรงกลับคืนพระชนมชีพ การประทับอยู่ซึ่งเรียกร้องเราแต่ละคนให้เป็นพยานที่มีชีวิตชีวาถึงข่าวดีแห่งความรักของพระองค์ที่นี้และทุกแห่งตลอดไปจนสุดปลายแผ่นดิน จริงอยู่ พันธกิจที่พระเยซูเจ้าทรงมอบหมายให้เราแต่ละคนผู้เป็นศิษย์ของพระองค์ทำนั้น เราไม่สามารถทำได้ลำพัง เพราะปราศจากพระองค์ เราไม่สามารถทำอะไรได้เลย (เทียบ ยน 15:5) แต่อาศัยพระองค์ พร้อมกับพระองค์ และในพระองค์ ทุกสิ่งทุกอย่างเป็นไปได้เสมอ ดังนั้น ให้เรามอบงานประกาศข่าวดีในสังฆมณฑลของเราไว้ในความรักและการนำทางของพระองค์ เหมือนที่ผู้เขียนหนังสือสุภาพิตบอกว่า **“จงมอบงานของท่านไว้กับองค์พระผู้เป็นเจ้า และแผนงานของท่านจะสำเร็จ”** (สภษ 16:3)

ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน